RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0087 van 2 augustus 2011 in de zaak 1011/0374/SA/2/0460

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de stad HERENTALS

vertegenwoordigd door:

de heer Peter VAN DE PERRE

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Wim MERTENS kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 17 december 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 oktober 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals van 26 juli 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van 16 appartementen.

Het betreft percelen gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 mei 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De heer Peter VAN DE PERRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Joris GEBRUERS, die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

vraagt met een op 17 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 23 maart 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

De Raad heeft aan de verzoekende partij tot tussenkomst echter slechts voorlopig toelating gegeven om in de debatten tussen te komen. Zij wordt verzocht het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen en minstens neer te leggen op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek.

Deze beschikking tot tussenkomst werd aan de verzoekende partij tot tussenkomst betekend bij aangetekende brief van 28 maart 2011.

De verzoekende partij tot tussenkomst heeft het vereiste bewijs overgemaakt bij haar schriftelijke uiteenzetting van 1 april 2011.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk is.

IV. FEITEN

Op 24 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van 16 appartementen".

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Op 25 maart 2008 werd een voorwaardelijk gunstig stedenbouwkundig attest afgeleverd voor het oprichten van een appartementsgebouw.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 april 2010 tot en met 14 mei 2010, worden zes bezwaarschriften ingediend.

De GECORO brengt op 5 mei 2010 een ongunstig advies uit.

De brandweer Herentals brengt op 6 mei 2010 een ongunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 10 mei 2010 een gunstig advies uit.

De technische dienst van de stad Herentals brengt op 26 mei 2010 een ongunstig advies uit omdat er geen parkeerplaatsen voor bezoekers voorzien worden op het eigen terrein.

De NMBS brengt op 27 mei 2010 een ongunstig advies uit.

Op 7 juni 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals het volgende standpunt in:

"

Het project ligt volgens het voorlopig goedgekeurd ontwerp gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Herentals in de hypothese-afbakening van het kleinstedelijk gebied. De definitieve afbakening betreft een provinciale taakstelling. In een kleinstedelijk gebied worden richtdichtheden van minstens 25 wo/ha gehanteerd. Op het perceel (0,2218 ha) zullen 16 woongelegenheden voorzien worden met een woondichtheid van 72 woongelegenheden/ha. Rekening houdend met de omliggende bebouwing (zowel ten noorden als ten zuiden van de spoorlijn) en het aanwezige groene karakter van de omgeving betreft dit een relatief hoge dichtheid. Het is aangewezen om de dichtheid meer af te stemmen op de omgeving.

٠.

Het ontwerp voorziet een woondichtheid van 72 woongelegenheden/ha. Deze dichtheid in het mogelijk toekomstig kleinstedelijk gebied leunt aan bij de richtdichtheden in kleinstedelijk gebied, namelijk minstens 25 wo/ha. De gewenste dichtheid moet echter ook bijkomend rekening houden met de bestaande omgeving en er voldoende respect

voor hebben. De massiviteit van het gebouw in deze omgeving toont aan dat er mogelijk gewerkt wordt met een te hoge dichtheid.

Er worden reliëfwijzigingen voorzien. Enkel de reliëfwijzigingen die gebeuren ter hoogte van de bouwstrook, de bouwvrije zijtuinstroken en de voortuinstrook zijn aanvaardbaar, voor zover ze niet hoger of lager worden voorzien dan het trottoirniveau. De reliëfverschillen met aanpalende eigendommen moeten opgevangen worden door middel van natuurlijke hellingen. De reliëfwijzigingen in de bouwvrije tuinstrook worden niet toegelaten en het oorspronkelijke reliëf moet hier behouden blijven.

Het project situeert zich op 3 percelen.

Architecturaal, dus wat betreft bouwstijl, valt er niets op te merken aan de huidige aanvraag. Er is namelijk in de omgeving een ruime variatie terug te vinden van verschillende bouwstijlen. De vormgeving/fysieke verschijning is echter niet aanvaardbaar. Er is een totaal gebrek aan volumespel, geleding, ... om het appartementsgebouw luchtiger te maken en beter te laten aansluiten op de kenmerken van de omgeving. Kortom, de massiviteit is ruimtelijk niet aanvaardbaar.

Het betrokken perceel of de aanpalende woningen genieten niet van enige bescherming als erfgoedwaarde en staan ook niet opgenomen in de inventaris van bouwkundig erfgoed.

Hinderaspecten/privacy/comforteisen

In het ontwerp wordt voldoende rekening gehouden met het "goed nabuurschap". De tuinen tussen het appartementsgebouw en de linker perceelsgrens van de aangrenzende vrijstaande woning hebben minstens een diepte van 10 m. Bijkomend werd het gelijkvloers minder diep gebouwd zoals werd toegelaten in het stedenbouwkundig attest (13 i.p.v. 17 m). In een kleinstedelijke context zijn dergelijke afstanden voldoende groot om elke woongelegenheid individueel voldoende privacy te geven, weliswaar bekeken vanuit een kleinstedelijke context met hogere dichtheden dan het buitengebied. Het respecteren van de 45°-regel zorgt ervoor dat het appartement geen negatieve schaduwwerking heeft naar aanpalende percelen.

De woongedeeltes zijn voldoende groot en alle leefruimtes worden voorzien met natuurlijk daglicht.

Er worden geen parkeerplaatsen voorzien voor bezoekers waardoor parkeren op de straat de enige optie is. Op deze locatie (bocht, fietssuggestiestrook en nabij spooroverweg) zal parkeren op de straat de verkeersveiligheid in het gedrang brengen.

Impact op de natuur/inkleding/buffering

De rooiing van de bestaande spontane jonge bebossing/begroeiing heeft sowieso een negatieve impact op de natuur (fauna en flora). De rooiing is echter niet uitgesloten aangezien het project in woongebied ligt en niet werd aangeduid door de stad als te vrijwaren. De kenmerken van deze groene omgeving zorgen er wel voor dat een gedeeltelijke vrijwaring van het groen er voor kan zorgen dat het project ruimtelijk beter zal aansluiten op de omgeving. Tegelijkertijd kan zo de relatie tussen de woongelegenheid en de spoorlijn verbeteren.

..."

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 26 juli 2010 een ongunstig advies met de volgende motivering:

" ...

Overwegende dat er voor het gebied waarin het perceel begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bestaat.

Overwegende dat het perceel niet gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling.

Het ingediende dossier aangaande de aanvraag tot een stedenbouwkundige vergunning is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Uit het preadvies van de gemeente blijkt niet dat voor het voorwerp van de aanvraag een PV is opgesteld noch dat een meerwaarde werd opgelegd of dat op het goed een vonnis of arrest rust.

Ik sluit mij, gelet op de gegevens verstrekt door de gemeente aangaande voormeld dossier, aan bij de planologische en ruimtelijke motivering opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals weigert op 26 juli 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

"..

Er zijn geen nieuwe elementen om de motivatie en het ongunstig advies van het college van 7/6/2010 te wijzigen.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 26/07/2010 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning omwille van volgende reden(en):

- Het appartementsgebouw is door het ontbreken van een geleding te massief en heeft hierdoor geen affiniteit met de omgeving.
- De dichtheid (72 wo/ha) van het project sluit niet aan bij de dichtheid van de gebouwen ten noorden en ten zuiden van de spoorlijn.
- Het project voorziet geen parkeerplaatsen voor bezoekers op het eigen terrein.
  Parkeerplaatsen op het openbaar domein op deze locatie (bocht, nabij spooroverweg, fietssuggestiestroken) brengt de verkeersveiligheid in gevaar (cfr. Advies van de technische dienst van de stad Herentals).
- Het ongunstig advies van de brandweer van 6 mei 2010 (met kenmerk: BWDP:2010/050/01/JD/vs184). Binnen de verplichte behandelingstermijn van 105 dagen is het niet mogelijk om twee openbare onderzoeken te voeren (na aanpassing van plannen), een nieuwe adviesronde te organiseren en het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar te vragen.

Het wordt bijkomend betreurd dat de huidige aanvraag een omzeiling beoogt van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening door de toegangsdeuren van de zolderappartementen op de eerste verdieping te voorzien. Er wordt hierdoor volledig voorbij gegaan aan de geest van de verordening. De doelgroep voor mensen met een beperkte mobiliteit (rolstoelgebruikers, kinderen, zwangere vrouwen, kinderwagens, oudere mensen, ...) wordt steeds groter en het al of niet toegankelijk zijn van dergelijke gebouwen weegt serieus door in de leef/woonkwaliteit van die doelgroep.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 6 december 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De brandweer Herentals brengt op 12 oktober 2010 opnieuw een advies uit, ditmaal, na aanpassing van de plannen wat betreft de parkeervoorzieningen, voorwaardelijk gunstig,

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de aangepaste plannen.

Na de partijen te hebben gehoord op 26 oktober 2010, beslist de verwerende partij op 28 oktober 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de aangepaste plannen en overweegt hierbij het volgende:

"

Het project ligt op 1,15 km ten westen van het centrum van de stad Herentals en onmiddellijk ten noorden van de spoorlijn. De omgeving wordt gekenmerkt door een variatie van open, halfopen en gesloten bebouwing. Ten zuiden van de spoorweg komen hogere dichtheden voor dan ten noorden. Volgens het voorlopig goedgekeurd ontwerp-GRS ligt het project in de hypothese-afbakening van het kleinstedelijk gebied, waar dichtheden van minstens 25wo/ha gehanteerd worden.

De aanvraag wordt door het schepencollege geweigerd omwille van volgende redenen:

1) Te massief door het ontbreken van een geleding

...

Voormelde elementen beletten uiteraard niet dat het gebouw als een geheel ervaren wordt (zelfde architectuurelementen, zelfde gevelsteen). Op basis van de bijgebrachte foto's wordt aangetoond dat aan de overzijde van het spoor eveneens een appartementsgebouw is opgericht dat ook als één geheel ervaren wordt.

Aangezien de aanvraag voldoet aan het stedenbouwkundig attest, er geopteerd wordt voor een verticale geleding, er voor een speelse manier van raamopeningen geopteerd wordt en een gelijkaardig project aan de overzijde van het spoor aanwezig is, kan bezwaarlijk gesteld worden dat het geheel te massief overkomt en storend is in de omgeving.

2) Te hoge dichtheid

. . .

Het is inderdaad zo dat de woondichtheid op betreffend perceel hoog is. Wel dient opgemerkt te worden dat een afstand van 6m00 gevrijwaard blijft van bebouwing ten aanzien van de zijdelingse perceelgrenzen. De achtertuinen hebben een diepte van minstens 10m00. Hierdoor wordt de privacy naar de aanpalende gegarandeerd. Bovendien wordt voor het gabariet 13m00-13m00-9m00 geopteerd, hetgeen gelijkaardig is dan voor eengezinswoningen. De appartementen beschikken over voldoende leefkwaliteit: de leefruimtes worden van direct zonlicht voorzien en elke woongelegenheid beschikt over een privé-buitenruimte.

Rekening houdend met voorgaande elementen kan de dichtheid aanvaard worden.

3) Geen parkeerplaatsen voor bezoekers

Het ontwerp voorzien in 15 ondergrondse parkeerplaatsen, zijnde voor elk appartement één parkeerplaats. In de ontwerpfase werd besproken dat in casu 1 parkeerplaats i.p.v. de gebruikelijke 1,5 parkeerplaats per woongelegenheid diende voorzien te worden.

Beroeper wijst erop dat er geen parkeerplaatsen voor bezoekers diende voorzien te worden, hoewel dit, gelet op de grootte van het perceel, perfect mogelijk was.

De gemeente is van oordeel dat parkeren op straat de verkeersveiligheid in gedrang brengt (bocht, fietssuggestiestrook en nabijheid spooroverweg).

Om tegemoet te komen aan deze bekommernis, wordt naar aanleiding van het beroep door de aanvrager een aangepast voorstel bijgebracht waarin parkeerplaatsen op eigen terrein voorzien worden. Er worden 8 parkeerplaatsen voorzien op het eigen terrein, tegen de rechter perceelsgrens. Door deze inplanting van de parkeerplaatsen, blijft er voldoende ruimte over voor groen. Het voorstel is aanvaardbaar vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening.

4) Ongunstig advies brandweer

..

Naar aanleiding van het beroep werd door DSTV – op basis van een aangepast plan (opgesteld door de betrokken architect) – een nieuw brandweeradvies opgevraagd. Dit advies d.d. 12.10.2010 is voorwaardelijk gunstig.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen en kan aanvaard worden vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening, mits naleving van de volgende voorwaarden:

- De aanvraag dient uitgevoerd te worden conform aangepast plan BA 1/7 en BA 2/7.
- Het advies van de technische dienst van de gemeente Herentals d.d. 26 mei dient strikt nageleefd te worden.
- Het advies van de brandweer d.d. 12 oktober 2010 dient strikt nageleefd te worden. Het advies van Natuur en Bos d.d. 10 mei 2010 dient strikt nageleefd te worden. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken in het dossier, door de verwerende partij aangetekend verzonden aan de verzoekende partij op 23 november 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekend schrijven van 17 december 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij overeenkomstig 4.8.16 §1, 2° VCRO de bij het dossier betrokken vergunningverlenende overheid is.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

"

De stad beschouwt het ontwikkelen van de woonwijken Ekelen en Wuytsbergen en het behoud van de groene long tussen beide straten als één van de speerpunten van haar ruimtelijk beleid in de nabije toekomst.

Omdat het bestreden project qua omvang en schaalgrootte onverenigbaar was met de goede ruimtelijke ordening van de omgeving en het huidig en toekomstig ruimtelijk beleid van de stad, heeft het college de vergunning geweigerd.

De bestreden beslissing verleent in beroep een stedenbouwkundige vergunning. Uit deze beslissing blijkt dat verweerder de visie van verzoeker over de vrijwaring van de groene omgeving waarin het project ligt, niet deelt, maar integendeel grootschalig bebouwing in dit gebied aangewezen acht. Het is dan ook duidelijk dat de bestreden beslissing een uiting is van een ruimtelijke visie van verweerder die haaks staat op de visie van verzoeker.

Dit leidt tot een situatie waarbij verzoeker zijn stedenbouwkundige bevoegdheid en visie volledig wordt uitgehold, doordat een bepalende en zo goed als onomkeerbare aanzet is gegeven tot grootschalige bebouwing in het betrokken gebied. Omdat de ruimtelijke visie van verzoeker over het gebied rond de één van de bepalende elementen is in het ruimtelijk beleid van verzoeker, houdt het verlenen van de bestreden vergunning een ernstig nadeel in voor het beleid van verzoeker. Omdat verzoeker als plaatselijke overheid exclusief bevoegd is voor de ruimtelijke ordening op haar grondgebied en omdat verzoeker in die hoedanigheid voor een significant deel van haar beleid vleugellam wordt gemaakt door de bestreden beslissing, gaat het om een ernstig en persoonlijk nadeel.

Het nadeel is moeilijk te herstellen, omdat een vernietiging van de bestreden beslissing er pas zou komen na de realisatie van het project en omdat verzoeker op dat moment niet meer over een actiemiddel beschikt om het gebouw te doen verdwijnen en haar beleidsdoelstelling te vrijwaren. De principiële handhavingsmaatregel bij een dergelijke situatie is immers de meerwaardesom.

..."

De tussenkomende partij antwoordt hierop als volgt:

"

De verzoekende partij bewijst op geen enkele wijze dat de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee zij belast is, verhindert wordt of in ernstige mate bemoeilijkt wordt.

Nog minder toont zij aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

De verzoekende partij verwijst ook niet naar beleidsdocumenten die haar stelling zouden staven dat zij in het betreffende gebied een bepaalde zienswijze er op nahoudt, dat door de bestreden beslissing haar globale visie wordt verstoord, dat door deze verstoring het globale beleid onmogelijk wordt gemaakt en dat zij hierdoor onherroepelijk ernstige schade dreigt te ondergaan.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij is niet aangetoond.

De verzoekende partij ondergraaft bovendien haar eigen stelling door te argumenteren dat zij enkel een meerwaardesom kan vorderen bij een eventuele herstelmaatregel. Uit artikel 6.1.41. VCRO blijkt dat het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of bouw- en aanpassingswerken moet worden gevorderd indien het misdrijf de plaatselijke ordening op kennelijk onevenredige wijze schaadt.

Door te argumenteren dat zij enkel een meerwaarde zou kunnen vorderen, geeft de verzoekende partij toe dat volgens haar de ruimtelijke ordening niet op kennelijk onevenredige wijze wordt geschaad.

..."

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden;
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

De verzoekende partij doet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel gelden dat de bestreden beslissing haar stedenbouwkundige bevoegdheid en visie volledig uitholt, doordat een bepalende en zo goed als onomkeerbare aanzet is gegeven tot grootschalige bebouwing in het betrokken gebied. De verzoekende partij houdt immers voor dat het ontwikkelen van de woonwijken Ekelen en Wuytsbergen en het behoud van de groene long tussen de beide straten één van de speerpunten van haar ruimtelijk beleid in de nabije toekomst is.

De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij geen enkel stuk meedeelt om haar stelling te staven. Haar stedenbouwkundige zienswijze met betrekking tot de woonwijken Ekelen en Wuytsbergen en het behoud van de groene long tussen de beide straten staat blijkbaar nog niet in enig beleidsdocument verwoord.

De Raad moet dan ook vaststellen dat de verzoekende partij onvoldoende concreet en precies aangeeft in welke mate de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken of bestuursopdrachten verhindert dan wel in ernstige mate bemoeilijkt. De verzoekende partij toont evenmin voldoende concreet en precies aan of, en in voorkomende geval in welke mate, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen. De Raad kan daarom niet nagaan of de verzoekende partij als gevolg van de eventuele tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar taken als overheid niet meer naar behoren zou kunnen uitoefenen.

Het feit dat de verzoekende partij als plaatselijke overheid bevoegd is voor de ruimtelijke ordening op haar grondgebied en het feit dat het vergunningenbeleid van de verzoekende partij door de administratieve hogere overheid in een bepaald geval wordt doorkruist, is op zichzelf onvoldoende om van een ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO te gewagen.

De hypothetische vrees dat de bestreden beslissing een precedent zou kunnen vormen, laat de Raad niet toe na te gaan of de verzoekende partij als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

De verzoekende partij toont verder ook niet op afdoende wijze aan dat het door haar aangevoerde nadeel moeilijk te herstellen is omdat volgens haar na uitvoering van de vergunde werken bij dergelijke situatie immers principieel een meerwaardesom gevorderd wordt.

Met de tussenkomende partij dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij op grond van de artikel 6.1.41 en 6.1.43 VCRO steeds over de decretale bevoegdheid beschikt om een herstelvordering in te leiden om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen nu zij toch voorhoudt dat haar plaatselijke ruimtelijke ordening op kennelijk onredelijke wijze wordt geschaad.

De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat bijgevolg geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de	is ontvankelijk
---------------------------------------	-----------------

- 2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 augustus 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS Hilde LIEVENS